

De brief aan de Hebreëën

Rust

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2010/2011, nr. 11

Bijbelstudie: Hebreëën 4

Inleiding

Binnen gaan in Gods rust. Die uitdrukking komen we meer dan één keer tegen. Wie zoekt er in deze tijden van druk-druk-druk geen rust? Was het niet kerkvader Augustinus die zei: ons hart is onrustig totdat het rust vindt in God. Vrede, sjaloom, heelheid in je leven. Daar verlangen we naar. Toch?

Een mens, jij, kunt tijdens je leven heel wat tegenkomen dat onrustig maakt: angsten, zorgen, gevaren, wensen, het leven zelf, de dood, je geweten. En ook: God.

De Israëlieten destijds zuchtten onder de angst van de slavernij. Doordat God genadig ingreep werden zij verlost. Niet meer langer slaaf; bevrijd gingen ze dwars door de woestijn op weg naar het land van de belofte. De gelovigen in het Nieuwe Testament zaten eerst onder het juk van de slavernij van de zonde. Ze moesten vrezen voor het oordeel van God. Maar God gaf die verrassende uitweg: de redding uit die slavernij door zijn Zoon Jezus.

De schrijver gaat in hoofdstuk 4 verder in op wat we vorige keer lazen in Hebreëën 3:11b: Nooit zullen ze binnengaan in mijn rust.

Hij gebruikt daarbij (voor het eerst in deze 'brief') een belangrijk woord: belofte (v.1). Het blijkt een centraal woord te zijn in Hebreëën! De Here God wordt op verschillende plekken zelfs de Belovende genoemd (6:13, 10:23 en 11:11; in de vertaling valt dat minder op). Waar het op aankomt? Op God vertrouwend vast blijven houden aan Gods beloften. Het prachtige is dat de belofte om Gods rust in te mogen gaan tot op de dag van vandaag geldt! Van kracht is! Elke tel van ons leven wordt overkoepeld door die belofte. Je kunt die krachtige woorden naast je neerleggen. Dan leef je niet uit de belofte maar op eigen kracht. Vers 3 klinkt dan: Nooit zullen ze binnengaan in mijn rust. Opnieuw trekt de schrijver een directe lijn tussen Israël en de christenen van 'vandaag'. Vandaag is het de tijd van Gods genade. Een tijd die uitgetekend staat in de gelijkenis van de verloren zoon: zijn vader zag hem (zijn zoon) in de verte al aankomen. Zolang we leven is er de ruimte ons te bekeren. Gods redding? Ook voor mij! Dat is ingaan in de rust. Rusten aan het hart van God. Indringend zijn de woorden van vers 11 – 'het is echie!': Laten we dus alles op alles zetten om te kunnen binnengaan in die rust, en zo voorkomen dat ook maar iemand dit voorbeeld van ongehoorzaamheid volgt en te gronde gaat.

Kun je de woorden van God zomaar rustig naast je neerleggen? Vanaf vers 12 worden we erop gewezen dat Gods woorden niet dood zijn. Het is een 'levend' Woord, krachtig ook. Het beeld van het zwaard wordt gebruikt. Gods Woord is scherper dan een tweesnijdend zwaard. Het is niet neutraal: brengt scheiding en verdeelt. Gelovigen die de rust ingaan en ongelovigen die niet binnengaan. Mensen kunnen elkaar makkelijk in hokjes plaatsen. Dat is meestal een minder prettige manier van met elkaar omgaan. De Here God is de enige die dat recht wel heeft! In de weg van zijn Woord komt ons hart open te liggen (v.12). Onze opvattingen en gedachten? Hij kijkt er dwars door heen. Op de achtergrond staat trouwens wél Gods genade. De Here God verlangt ernaar dat we ons aan zijn overweldigende genade overgeven! Dat blijkt duidelijk uit de verzen 14 t/m 16. Durf ik me nog wel te vertonen aan Hem? Het mogen scherpe woorden zijn, het zijn woorden gesproken vanaf de troon van zijn genade. Gelukkig kent de hogepriester, de Here Jezus, onze zwakheden. Hij is de weg naar de troon van de Genadige.

Om te beginnen

- ☛ (Hebr.4) Rust? Wat is jouw favoriete manier om een zondagmiddag (of een vrije dag) door te brengen?

Bezinning vanuit de bijbel

📖 Lezen Hebreëën 4:1-11

1. *Waar waarschuwt de schrijver van Hebreëën zijn lezers voor vanuit de geschiedenis van Israël? (v.1)*
2. *Welk 'goede nieuws' wordt bedoeld in vers 2? Waarom is 'horen' niet genoeg?*

3. *Wat is nu de rust? Beloofde land, vrije zondag, de hemel, Gods aanwezigheid of iets anders? Betrek daarbij de verzen 3b-10.*
4. *Wat is de passende reactie op de waarschuwende woorden in de eerste 11 verzen van Hebrreeën 4?*

 Lezen Hebrreeën 4:12-13

5. *Wat betekent het dat het woord van God levend is? Kun je aangeven hoe zijn woord 'levend' aan jou is gebleken?*
6. *Het woord van God legt ons 'open'. Praat er met elkaar over hoe je dat vindt.*
7. *Aan wie we rekenschap moeten afleggen (v.13). Hoe lees je die woorden?*

 Lezen Hebrreeën 4: 14-16

8. *Een hogepriester in de hemel (v.14). Wat doet het jou dat Hij dat is?*
9. *Wat betekent het 'net als wij' (v.15) voor jou? En het verschil (dat Hij niet vervallen is tot zonde)?*

Om over door te praten

- a. *Vers 11. Laten we dus alles op alles zetten om te kunnen binnengaan in die rust, en zo voorkomen dat ook maar iemand dit voorbeeld van ongehoorzaamheid volgt en te gronde gaat. Bespreek de stelling: aan het feit dat we te gronde kunnen gaan wordt in preken en pastoraat veel te weinig aandacht besteed.*
- b. *Bespreek met elkaar de vraag: Waarom zou het zo moeilijk (kunnen) zijn om op God te vertrouwen?*
- c. *Wat kan je helpen Gods rust in te gaan?*
- d. *Stelling: Je kunt Gods troon altijd zonder schroom naderen (zie 4:16).*
- e. *Hoe zou jij aan een niet-christen het priesterschap van Christus uitleggen?*

Zingen

 Liedboek Gezang 48

<p>1. O onze Vader, trouwe Heer, zie uit uw hemel op ons neer; breng ons als broeders bij elkaar, maak onze arme woorden waar, laat wat wij spreken met de mond opwellen uit des harten grond.</p> <p>3. Uw koninklijke heerschappij zij nu en eeuwig ons nabij. Geleid ons tot het bruiloftsfeest door alle gaven van de Geest. Sla het geweld van satan neer, behoed uw eigen kerk, o Heer.</p>	<p>6. Vergeef o Vader onze schuld, zodat weer blijdschap ons vervult; gelijk wij van hun schuld ontslaan al wie ons hebben kwaad gedaan. Maak zo uw vrede openbaar. U dienend dienen wij elkaar.</p> <p>4. Amen dat is: zo zal het zijn. Al is 't geloof maar zwak en klein, Gods goede trouw is groot en sterk en Christus pleit voor heel zijn kerk. Waar in zijn naam gebeden is, is Amen zeker en gewis.</p>
---	--